

Diplomová práce: Otázka motivace při výuce francouzského jazyka

Autor : Alice Hlaváčková

Vedoucí DP : PhDr. Silva Machleidtová

Oponent DP : PhDr. Catherine Ébert-Zeminová, PhD.

Musím předeslat, že mi posuzování práce z oboru didaktiky v principu nenáleží z toho prostého důvodu, že nejsem specialistou v této sféře, a vzhledem k faktu, že se nemohu vyjadřovat z pozice odborníka, sama své komentáře vnímám se zřetelem k této okolnosti a prosím čtenáře, aby tak činil i on.

V diplomové práci *Otázka motivace při výuce francouzského jazyka* její autorka, slečna Alice Hlaváčková, přemýšlí o velmi rozmanitých stránkách zvoleného tématu, především o zdrojích a druzích motivace. Úvahu rámuje teoretickými východisky didaktiky cizích jazyků a klade ji na širší bázi psychologických aspektů, zejména otázek vývojové psychologie, jež, jak sama podotýká, má pro oblast didaktiky a pedagogiky nedocenitelný význam. Tento tematický rozsah pak doplňuje ještě analýzou zrcadlově obráceného fenoménu demotivace.

Velmi cennou složkou práce je to, nakolik je téma zakotveno v autorčině osobní i studijně-profesní, zejména právě jazykové biografii, jak sama autorka tuto provázanost v úvodu reflektuje, jak plodně využívá možnost nejen nazírat problematiku na teoretickém základě, nýbrž těžít i z tak nezastupitelného zdroje, jako je vlastní pedagogická zkušenost, a v neposlední řadě jak se dlouhodobost jejího zájmu o dané téma podílí na kvalitě jeho zpracování a promýšlení. V obecnějších souvislostech nemohu nemyslet na to, jak často do osobnějších hovorů, ke kterým zavdají podnět debaty o literární interpretaci v literárních seminářích, pronikají vzpomínky studentů na demotivační, a tedy ne-pedagogické, pokud ne přímo anti-pedagogické chování jejich někdejších učitelů v oblasti názorové svobody a práva na vlastní interpretační soud. Vtahuji sem tuto zdánlivě nepřímou souvislost

proto, že chci zdůraznit, jak důležité jsou zvláště pro české školství, mnohdy a mnohde ještě uvízlé v reliktech přílišné hierarchizace vztahů, autoritářství a dogmatismu, všechny snahy, jejichž cílem je změnit profil učitele tak, aby víc využíval svou tvořivost a aby poskytoval dost prostoru kreativitě a názorové autonomii svých svěřenců: aby nedusil jejich potenciál k seberealizaci, k sebekonstrukci a osobnostnímu sebeurčení.

Autorka zde prokázala i velmi dobré niveau vyjadřovacích schopností, takže českému jazyku lze vytknout jen drobnosti (např. s. 30). Závažnější vady však nacházíme ve francouzském résumé (hned několik na jediné stránce, s. 77), kde jde o chybné zacházení s osobním a přivlastňovacím zájmem, nesprávnou rekcí u slovesa, nevhodnou předložku, o nevyužitou možnost využít kondenzační syntaktické konstrukce.

Tyto sporadické nedostatky však zcela jednoznačně vyváží, neřku-li převáží celková úroveň práce, jež svědčí také o jejím kvalitním vedení, i fakt, že, nabízí-li autorka jistý návod ke zlepšení motivace ve výuce francouzštiny, je sama, jak z jejího textu vyplývá, dobrým příkladem, jak se s entusiasmem - tedy právě s bytostnou motivací - tohoto úkolu zhostit.

Proto práci Alice Hlaváčkové doporučuji k obhajobě.

Praha, 14. 1. 2006

PhDr. Catherine Ébert-Zeminová, PhD.